

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 40 cor. (20 Lei)

Pe 1/2 de an 20 cor. (10 Lei)

Un număr 1 cor. (50 bani.)

Iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin.**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 2 cor. a doua și a treia oră 1-50 cor.

De vorbă într-o Duminecă...

Dumineca trecută mi-a venit în casă un moșneag din satul meu de naștere. Din satul de care mâna sortii m'a despărțit de vreme îndelungată. M'a cuprins o bucurie mare și l'am primit cu brațele deschise. Când l'am văzut că intră așa deodată, cu fața blândă și cu ochii calzi, îmi părea că nu vine singur, ci aduce în cuprinsul strămt al chilioarei mele satul tot, cu cât farmec și câtă căldură părintească pot ascunde căsuțele coperite cu paie de pe la Vama-seacă...

Și ne-am dat la povești potolite în după-amiaza liniștită de sărbătoare. La început li puneam câte zecă întrebări deodată: despre oameni, despre mersul vremii, despre hotar, despre cei vii și despre cei morți, despre toate ale satului pe care de-atâta vreme nu l'am mai văzut...

Moșneagul vorbea cu căldură multă în glas și eu îl ascultam cu evlavie, cu dor de copilăria mea trecută, de părinții răposați, de cei cari trăiesc și se trudesc să-și facă o soartă mai bună în greutatea zilelor de astăzi.

Dela o vreme, fără să-l întreb eu, a întors-o moșneagul spre politică. A trecut la svârcolirile vremii, la frământările cu viața, cu orânduielele obștești, la treburile satului și ale țării, la alegerile din urmă, la ce se aude și se vorbește colo

jos, între dealurile pline de verdeată ale satului la podul din sat, ori la ușa bisericii după liturghie...

— De lumea asta nu știm noi ce să mai credem, nepoate. Că nu mai e azi ca mai demult. Atunci când ne vânzoleam cu legile a-supritoare ale ungarilor știam una și bună: noi sătenii, plugarii și muncitorii pământului, ne vedeam de truda noastră, de gospodării și de vite, de năcazuri și de durerile zilei. Și o făceam aceasta știind, că harța cu cei răi are cine s'o poarte: oamenii noștri cei cu carte, dascălii, preoții, protopopii, advocații și toți învățați de legea noastră, cari răsăriseră dintre noi ca să ne fie apărători și povățuitori. Și, drept spunând, nu ne-am înșelat de loc în conducătorii noștri de-atunci. Vorba popii era vorbă și faptă faptă. Atunci lucram cu toții pe-o mână, dela mic și până la mare. Ungurii ne asupreau și ne urau pe toți de-opotrivă, semn că lupta noastră era bună și bătea tocmai la țintă.

— Astăzi? Astăzi nu știi ce să mai alegi din valul frământărilor cari ne bântuie. Prorocii s'au înmulțit. Ei sunt de multe feluri. Pe unii nici nu știi de unde au răsărit. Vin ca volbura, trec prin sat cu vorbe mari, cu ocări și cu impunșături. Spun despre „înșelătoriiile domnilor”, se întorc

cu spatele cătră biserică și ponegresc pe popi, pe dascăli, pe advocați, pe vlădici, pe toți cărturarii de legea noastră.

— Și, de-o vreme încoace, se întâmplă și mai rău. Ici-colo dascălul și popa se uită boldiș unul la altul. Secretarul dela cancelarie la amândoi. Iar când cu alegerile ce-a fost, ferească Dumnezeu... Povățuitorii noștri de ieri, cei cari au dus lupta mână în mână în potruva ungarilor și s'au îmbrățișat cei dintâi sub steagurile luminate ale României mari, s'au desfăcut în două tabere și s'au luat la harță ei între ei. Unii spuneau că numai dâșii pot să ne dee pământul făgăduit, ceilalți răspundeau că nu-i adevărat, ci, că binele sătenilor îl vrea numai tabăra partidului lor. Iar noi, sătenii, nu mai știam spre care dintre taberi să ne aplecăm, nici ce să mai alegem din atâtea făgăduieli...

— Acum să-mi spui tu, nepoate, unge-i dreptatea și adevărul? Și ce-o fi cu pământul? Că noi tot auzim făgăduielile, dar isprava tot mai întârzie încă! Și o fi rău așa, tare rău, nepoate...

Bucuria mea din Dumineca trecută, la auzul acestor vorbe s'a achimbat curând în grea întristare. N'am putut să întorc vorba și să dau cuvânt în contra. M'am silit însă cu toată căldura sufletului meu să-l

imbun pe moșneagul cu suflet înnegurat din satul nașterii mele.

— Nu te lăsa robit de gânduri prea negre, moșule Ambrosie. Și nu vă lăsați nici voi, săteni cinstiți, cari vedeți ca și dâșul starea de azi a luerurilor. Acestea sunt roadele politicii, cam amare nu-i vorbă, dar cu cari trebuie să ne deprindem și să ne învățăm.

În România mare am ajuns la largul și acum suntem tocmai în mijlocul muncii de limpezire și de curățire.

Astăzi fiecare are grai în trebile obștești. Toți grăiesc și făgăduiesc. E vremea vorbelor mari.

Însă nu vă turburați: vremea va limpezi curând neghina din grâu și adevărul va ieși biruitor, ca razele soarelui din nor.

Ce-i cari au făgăduit prea mult și nu vor putea implini făgăduielile, se vor coborî iarăș în întunec ei inșiși de sine.

Lumina nu se poate ascunde sub oboroc, — vorba sîntei scripturi.

Cei buni vor birui, ori în care tabără s'ar află ei. Căci Dumnezeu nu îngăduie biruința răului. România mare e rodul înțelepciunii dumnezeiești și Tatăl ceriului li poartă de grijă.

Noi să fim numai trezi și să ne iubim țara cu dragoste înflăcăată, roditoare.

Sandu Popii.

Nașterea Sf. Ioan Botezătorul.

24 Iunie st. v.

Încă din veacul cel dintâi al creștinismului prăznuim întru această zi nașterea înainte mergătorului și Botezătorului Ioan.

Acest Ioan a fost trimis de la Dumnezeu înaintea Domnului Hristos și a fost sfințit încă din pântecele maicii sale. A fost trimis pentru-ca să pregătească inimile oamenilor pentru primirea Domnului și s'a săscut cu 6 luni înainte de fiul lui Dumnezeu.

Tatăl său a fost Zaharie, preot al bisericii din Ierusalim, iar maică-sa Elisaveta, oameni drepi și temători de Dumnezeu, cari au trăit împreună în evlavie și rugăciuni, până la bătrânețe adânci. Singura lor durere era, că nu aveau prunci; și iată că Dumnezeu și-a făcut milă cu ei în zilele bătrânețelor. Când Zaharie era de rând la slujbă, i-s'a arătat dintr'odată un înger, care i-a vestit că Elisaveta, muierea lui, va naște prunc și vor chema numele lui Ioan. Zaharie n'a vrut să creadă și drept aceea i-s'a legat limba și a rămas mut, până la nașterea pruncului, care s'a întâmplat în cetatea Hebron, în munții Iudeii.

Elisaveta s'a bucurat văzând, că Domnul a luat ocara dela dânsa însă după ce s'a născut pruncul și rudeniile se sfătuiau despre numele care aveau să i-l pună, tatăl său Zaharie a cerut o tăbliță și a scris: Ioan să-i fie numele lui. Și i-s'a deslegat limba și a preamărit pe Dumnezeu cântând: Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului său. Și tu pruncule, prorocul celui preînalt te vei chema, că vei merge înaintea, feței Domnului, ca să gătești căile lui.

Ioan Botezătorul a fost cu adevărat proroc, care a petrecut în pustie și a postit întreaga lui viață, iar vin și beutura bețivă n'a beut.

Iar în zilele lui Tiberiu-Împărat, înainte de botezul Domnului, a ieșit între oameni și le-a predicat pocăința și iertarea păcatelor. Și mulțime multă alergă la dânsul și toți ascultau cuvintele lui și se botezau în apa Iordanului, pregătindu-se în acest chip pentru zilele mari și luminate ale Evangheliei lui Hristos, care avea să se propovăduiască în curând. Că zicea: Vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să-i desleg curelele încălțămintelor lui, — închipuind prin acestea pe Ius Hristos,

care avea să plinească lege și prorocii. Pe Ius Hristos așezându-l pe el l'a botezat la apa Iordanului.

Pe cei nevrednici îi muștra pentru nevrednicia lor; a și muștrat și pe Irod Antipa pentru căsătoria lui nelegitimă, că-i zicea: nu ți-se cade ție să ții muierea fratelui tău. Și pentru aceasta a fost aruncat în temniță, căci cei puternici adeseori cred că adevărul îl poate omori umezeala temniței. — În sfârșit a fost ucis din partea lui Irod, cum vom vedea la 29 August.

Și se face praznicul lui în schitul care este în Fenichia și în bisericile din Italia și cele ale răsăritului și în toate bisericile dreptcredincioase creștinești. Începând de la această sărbătoare, ziua începe să scadă, după cum zicea și Ioan despre Hristos: acelaia i-se cade să crească, iară mie a mă micșora. Iar fiind acum tocmai jumătatea anului, întru această zi aruncăm cununii de flori de Sânziene pe coperișele caselor și rugăm pe Dumnezeu să încununeze viața noastră cu cununa darurilor sale și în cealaltă jumătate de an. Și pentru începutul secerișului așezându-ne rugăm, să binecuvinteze Domnul lucrurile mâinilor noastre. Cu ale înainte-mergătorului și botezătorului Ioan preasfinte rugăciuni, Doamne Isuse Hristoase, miluiește-ne pe noi și ne izbăvește.

Preluorată
de Septimiu Popa.

Logodna Principesei Elisaveta. În Londra se vorbește mult, că se așteaptă în curând logodna Principesei noastre Elisaveta cu Ducele de Sparta, fratele mai mare al Regelui grecesc.

Prințesa Elisaveta, una dintre celea mai frumoase prințese ale Europei, are 25 de ani, iar viitorul mire Gheorghe 30 de ani.

Să fie într'un ceas cu noroc!

Germantii luoră pe-o mână cu Ungurii. Gazetele din Paris tipăresc o veste sosită acolo din Belgradul Sârbiei, că anume: Pe Dunăre spre Budapesta au fost văzute vapoare cari duceau arme și munițiuni pe seama cătanelor lui Horthy... Armele veneau din Germania, care se vede că lucră pe-o mână cu Ungurii. De altfel lucrul acesta nu-i taină, căci mai dăunând însuși Hinderburg le trimitea Ungurilor o scrisoare de prietenie, în care li îndemna să se pregătească a-și întinde lărdși fara în spre vechile ei hotare pierdute...

Vorba aluia: Neamșu tot neamș rămâne și după ce i-ai

pus genunchiele pe gură... Dacă el nu mai poate lovi ajută cel puțin pe altul să lovească.

Noi te trimitem Nemșilor și Ungurilor două vorbe scurte: Mărășești, Ciucea!

Legătură de tren cu Unguria. Din București primim știrea, că s'au întâlnit de curând trimișii Căilor Ferate Românești cu delegații Măv-ului unguresc în stațiunea Lenkesháza, discutând reluarea legăturilor de tren între celea două țări vecine. E vorba de un contract, în înțelesul căruia fiecare țară se obligă să înapoieze vagoanele cari se vor prileji a trece granița în spre Ungaria sau în spre România. Negotul dintre țări o cere adeseori aceasta.

România are de altfel p'ndă acum vre-o 150 de vagoane în stația ungurească Bichiș-Ciaba, pe cari trebuie să ni-le sloboadă acasă.

In cinstea mamelor.

— Copiii de școală arătându-și simțirile de mulțămintă către mame. — O serbare școlară din Bucovina. —

Bucovina, dulcea noastră soră de peste munții Rodnei, ne trimite o solie înălțătoare prin o serbare școlară, decât care mai frumoasă și mai potrivită nici gândi na se poate. E o pilduire înțeleaptă, care am dor să prindă rădăcini pe viitor și în ogorul școlilor noastre. Iată, părinților, ce minunată solie ne trimite Bucovina:

Școala Normală (adece cea pentru pregătirea învățătorilor) din Cernăuți a dat în ziua de 24 Iunie o serbare cu copilașii din școala de aplicație (de punere în fapt a învățăturilor câștigate peste an de viitorii dascăli), serbare unde micii școlari au arătat prin cântări și spuneri de versuri simțirile lor de mulțămintă către mamele, cari i-au născut și i-au deprins la graiul omenesc.

Va să zică, a fost o sărbătoare în cinstea mamelor, cari prin dragostea și duișia lor, au dreptul la atâta recunoștință din partea copiilor.

Serbarca a deschis-o preotul școlii, părintele Ciupărcă, după care școlarii au cântat versul Regelui (Imnul regal).

Au urmat apoi recitări (spuneri) de poezii cu simțiri de dragoste pentru mame. Astfel un copilaș a spus poezia »Mama«, iar o fetiță poezia »Copiilor«. Serbarca s'a încheiat cu cântări frumoase, cântate tot de copilașii școlii, cari păreau îngerași coboriți din grădina dulce a raiului...

Mamele plângeau de bucurie și de fericire, văzând sporul copilașilor și simțirile de dragoste ale inimilor tinere!

Frumoasă solie ne trimite Bucovina și bun gând a avut cel care a pornit această serbare.

Dascălii noștri să-și însemne bine această pilduire și să pună și dânsii la cale astfel de serbări înălțătoare în cinstea mamelor. Mamele noastre sunt și ele vrednice de recunoștința duișoasă a copilașilor lor.

Horthy cere armată.

Ungurii au iscălit cel drept pacea, dar în doare rău de tot, că au pierdut colțul acesta de pământ, pe care locuim noi. Acum comandantul armatelor ungurești umbla dela Stan la Bran, pentruca să-i lase să-și țină mai mulți soldați (cătane), decât s'a hotărit la marele sfat al păcii. Horthy (așa îl cheamă pe cel mai mare căpitan al cătanelor ungurești) se joară pe lună și pe stele, că el vrea să bată cu ungurii lui pe toți bolșevicii din lume. Iar pentru ca să poată face lucrul acesta cere dela marele sfat al păcii, să-i lase să țină mai mulți soldați decât 35 de mii, cât s'a hotărit atunci, când ungurii au iscălit pacea.

Dar știți ce vrea Horthy acesta? Vrea să poată să-și înmulțească cătanele, pentruca la urmă să se întoarcă contra noastră. Gândul acesta însă îl vor vedea și preștinii noștri dela sfatul păcii și nu vor lăsa, ca un ungur să-i inbete cu apă rece.

Altfel dacă îi mănă pielea pu unguri, să vie numai, că le-o scărpinăm noi, cum le-am mai scărpinat-o. Dar să nu'i usture pe urmă prea rău. (lg.)

Pentru părinți.

— Primirea în Internatul de fete din Blaj. —

Părinții, cari doresc să-și așeze la toamnă fetițele în »Internatul Văncean« de fete din Blaj împreună cu șase clase de liceu, sunt vestiți din bună vreme despre următoarele:

1. La intrarea în internat fiecare elevă trebuie să aducă cu sine: 1. carte de rugăciuni; 3 haine de purtat și una vântată de lână; 2. ștergi de stambă; 2 ștergi negre de clot cu mâneci; 1 șal mare de lână; 2 năfrâmi de cap; 1 palton de toamnă și 1 de iarnă; 2-3 păr. de încălțăminte; 1 păr. de pantofi; 4 p. ciorapi de vară, 4 de iarnă; 12 batiste; 6 cămeși de zi, 3 de noapte, tot atâția pantalonași; 2 fuste albe, un jupon; 6 ștergere de față, 6 servete; 6 ștergere pentru lighean, vase și tacâmuri; 2 farfurii mari, 1 mică, 1 pahar, 2 ucele; lingură, furcuță, cuțit; piepteni, perii de dinți (și pastă), de haine, de încălțăminte, săpun, cremă de ghet; 1 străjăc, țel, 2 fețe de pat, plapomă cu 2 fețe, 2 perini cu 4 fețe.

Hainele vor trebui să poarte însemnat numele întreg al fetiței. Celea neînsemnate ori murdare, rupte nu se vor primi. Despre haine și lucruri va avea fiecare elevă inventar în 2 exemplare.

2. În internat elevele primesc: locuință, mâncare (dimineața lapte sau cafea, la dejun 2-3 feluri, seara 1-2 feluri. Și spălat, luminat, încălzit.

3. Taxele (plata) de primire se vor publica mai târziu.

Direcțiunea.

Cum stă lumea și țara.

Dela noi.

Sedințele Parlamentului.

Se împlinesc acuz două săptămâni decând sunt întruniți deputații și senatorii noștri la București. Și ce au făcut în aceste două săptămâni? — Au isprăvit să valideze mandatele, adică au pus pecetea întăririi pe actele, pe adeverințele de alegere ale deputaților și senatorilor, ca să aibă dreptul de a grai în parlament. Dar să nu creadă cineva, că aceasta-i ceva lucru ușor, pentru că aproape nu a fost deputat înoptriva alegerii cărui să nu se fi trimis plânsori din cercul lui de alegere. Plânsorile firește le-au trimis oamenii din partidul care a căzut la alegerile din cutare cerc, adică potrivnicii celui ales.

Atât în parlament cât și în senat majoritatea o are partidul generalului Averescu. Cu toate acestea partidele contrare, opoziția, cum se mai zice, încă sunt foarte tari, pentru că cuprind în sânul lor pe cei mai de seamă oameni ai noștri, ca Jorga, Manlu, Vaida, Mihalache, Lupu, așa cât partida guvernului are mult de lucru cu ei. De aci vine că validarea mandatelor a ținut aproape două săptămâni, pe când altă dată erau destule două zile la acelaș lucru.

După validarea mandatelor au ales comitetele: președinții, vicepreședinții și secretarii. Președinte al casei deputaților va fi d. Duiliu Zamfirescu, iar al senatului generalul Coandă.

Ce are de gând să lucre guvernul?

Parlamentul de astă dată vrea să stea întrunit până la 10 Iulie. Tot timpul cât stau la olaltă parlamentarii se cheamă sesiune parlamentară.

În sesiunea de acum, adică până la 10 Iulie, guvernul vrea să ratifice (să aproabe) tratatele de pace cu Austria, Ungaria, Germania și Bulgaria, să aducă unele hotărâri cu privire la împărțirea pământului, să aducă o lege nouă privitoare la luptele dintre capital și muncă, să aducă altă lege despre ajutorarea invalizilor, văduvelor și orfanilor de războiu, și să întărească decretule-legi pe cari le-a dat guvernul înainte de întrunirea parlamentului.

Schimbări în guvern.

Deși generalul Averescu are majoritatea, totuși nu se simte

destul de tare și așa cearcă pe toate căile să prindă puteri. Și fiindcă chiar și în sânul guvernului simte lipsa oamenilor destoinici, gazetele vestesc, că ar vrea să schimbe pe trei bărbați din guvern, și anume pe dd. Tăslăuanu, Mocsonyi și Niță Serghie, iar în locul lor să aducă doi liberali și 1 conservator-progresist.

Se mută Consiliul Dirigent.

Consiliul Dirigent, pe care oamenii generalului Averescu l-au botezat „Comisiune de unificare“, se svonește, că în scurt timp va fi mutat la București, unde va fi contopit cu ministerele de acolo.

Din Lumea largă.

Primejdie nouă dinspre Răsărit.

Primejdia de astădată vrea să intre pe 2 uși în Europa. Una-i primejdia rusească, alta-i primejdia turcească. Să le luăm pe rând.

Rușii au ajuns să împingă tot mai mult și mai tare pe poloni. Și de vremece rușii ținesc la o unire cu nemții, e ușor de priceput, că ar fi în interesul puterilor din Apus să fie potognită cumva aceasta unire. Dar pe semne nu-i destul, că polonii sunt slabi, dar nici puterile apusene nu bucuroși ar începe un războiu nou și mare. De aci se esplică pentru ce a cercat Franța înainte cu vre-o două săptămâni să înduplece România a intra în războiu. — România atunci nu s'a învoit, iar puterile apusene acum nu mai știu cum să petecească sacul spart.

Turcii naționaliști, în fruntea cărora stă Mustafa-Kemal, încă s'au întărit, așa cât stau la 12 kilometri de Constantinopol. În părțile acestea Englezii sunt mai amenințați. Nu-i e mirare, dacă se aude, că aceștia își chiamă sub arme rezervele. Va să zică, totuși e adevărat, că nu stau bine lucrurile în răsărit.

Despre Ungaria.

Din pipernicita Ungarie ne vin încă tot vești slabe. Armata lui Horty, numită și armata albă, încă tot mai prigoneste pe cei bănuți de bolșevism, pe cari îi prinde, îi aruncă în temniți și nu arareori îi omoară fără judecată. Tocmai pentru aceasta

socialiștii din lumea întreagă au hotărât să boicoteze Ungaria, adică să nu mai trimită nici marfă, nici de-ale mâncării în țara aceasta.

E dureros, că ungrorii se poartă neomenos și față de românii și slovacii, cari au avut nenorocirea să cadă în afară de granițele noastre.

Krassin la Londra.

În legătură cu cele spuse până aci vom înțelege și nizuința lui Lloyd George să ajungă la o învoială cu trimisul rușilor dela Londra, cu Krassin. Durere însă până acum nu au ajuns să facă nici o învoială.

Lipsa de tutun.

— Cale de-o zi pentru o pipă de țâbac. —

Mă pomeneasc alaltăieri cu unchiul Ambrosie la mine, la redacție. A venit de departe, cale de vre-o 30—40 de kilometri.

Eră năcăjit rău când a dat cu ochii de mine. Fruntea îi eră polog de crețe, mult mai încrețită de cum o știam. Și parcă prăsisse lână aibă pe creștet în loc de păr.

M'am cam speriat când l-am văzut atât de schimbat și de năcăjit, mai ales că eu îl știu om glumeț și senin pururea.

— Ce năcăzuri te aduc pe la mine, unchiule dragă? Ia șezi colea și-mi spune, — îi zic.

— Îi rău, nepoate, rău tare... Că n'am tras cu pipa de-o grămadă de vreme. S'o fi și uscat de tot colea pe fundul șerparului. N'am căutat-o de mult, că n'am avut de ce. Că pe la noi o tunat dracu'n sămânța țâbacului: nici de leac nu este.

Iar tu, nepoate, știi, că noi, ăștia dela coarnele plugului, dacă n'avem un pic de „iarba fierelor“ ca să ne mai afumăm năcăzurile și ostenețele, nu plătim o ceapă degerată... Iacă, pîntru o pildă eu: dacă n'am țâbac îmi tot plouă și-mi ninge. Nici de mâncare nu-mi trebuie... Astăzi m'am pornit lucoace cu o sută de zloți în pungă, doar' oi putea găsi ceva, fie și pe sub mână, că în ziua de astăzi mai mult de pe sub mână trăim.

— Păi, în sat la duminea-voastră nu vine țâbac?

— Vine de vint, la două-trei luni odată. Iar dacă vine căpătăm de cap câte două pachete de pipă, două țigări de foi și vre-o cinci de hârtie. Să ne fie pe-o lună de zile.

— Auzi dumneata, două pachete pe-o lună de zile! Eu unu, a treia și iar n'am nimic. Ș'apoi postește, omule, trei luni până mai vine la cântălbăric alt

ștrampont de țâbac. De cumva mai vine...

— Incolo țâbac este el mai totdeauna 10 pe sub mână. Au crișmarii și ovreii în ascuns. Bei o jumătate de rachiu și azi și mâne și poimâne, adică ești beutor de rând cum se zice; atunci îți dă un pachetaș dacă-l plătești cu cinci-șase coroane! Iar legea lui ar fi să se vândă cu 1 coroață...

— M'am tot gândit eu, nepoate, cum se face că țâbac nu este — nu este, pentru noi duhănașii, iar pentru câștigul crișmarilor și ovreilor tot este? N'ai putea tu să-mi spui?

— Și mai este duhan pentru cei cari lucră la domnu secretar ori la primar. Ei tot mai scoolorăsc câte un pachet, cine știe de pe unde...

— Iar noi, mulțimea, tragem tot postul Paștilor din partea asta.

— Nu s'ar putea face o rânduială cu treaba țâbacului, că mult venin mai înghițim noi sătenii din pricina asta. Venin cumplit. Nu-ți arde pipa, nu merge plugu, nici coasa. Și-i tot mânie și cătran în căsi din partea bărbaților...

... Mi-am scormonit și eu toate puțururile și mi-am colindat toți prietenii, ca să-i pot face unchiului Ambrosie rost de câte-va pipe de tutun. Că de rândul ăsta nici noi orașenii n'o ducem mai bine. Trăim și noi tot „pe sub mână“, că n'avem ce face.

Tălmăcim aici durerea asta a satelor și întrebăm Regia Tutunurilor: nu crede că ar fi vremea să curme în vre-un chip oarecare această grea pacoste a satelor?

— Alegerea do deputat dela Blaj, întărită. Adunarea Deputaților a validat (afiat de bună) în ședința de sâmbătă 26 Iunie, alegerea do deputat dela Blaj, în care a ieșit ales d. Dr. Ioan Coltor.

— Dar pentru biserică din Lunca. Credincioșii din Lunca de pe Târnave, duși în America, au dăruit pentru biserică satului lor, suma de 11,380 lei, bani trimiși prin banca „Albina“. Din această sumă o bună parte a fost adunată și de la credincioșii din Micăsasa, alături în America.

S'au mai adunat apoi bani și dela cei rămași acasă în suma de 4,100 coroane!

Din bani, 11,500 lei s'au dedus în împrumutul Statului, iar cu cealaltă s'au făcut reparări în curtea parohială și școlară, mai rămânând totuși 3000 lei cor. bani gata. — Dăruitorilor marimimopi le mulțămeste în numele bisericii.

Reprezentanța bisericească.

ȘTIRI

Ce-i cu schimbul coroanelor.

— E nădejde ca schimbul să se facă în cursul lunii acesteia. — Cum va fi schimbul: cât la cât? — Cursul de schimb se va hotărî numai în ajunul începerii lucrărilor de schimbare.

— **Cețitorii cari ne trimit bani pe poștă să scrie totdauna pe buletinul de trimitere că cel care trimite e abonent nou, sau vechiu? Iar dacă se întâmplă ca cineva după trimiterea banilor în curs de cel mult 10 zile nu primește gazeta, să ne înștiințeze numai decât prin o cartă poștală. Să nu lase lucrul să se învecchiească, ca noi să le putem umbra în rând.**

— **Timbre noi la poștă.** Sunt în curs de pregătire noi timbre postale, icoanele cărora au și fost înfățișate de curând Maiestății Sale Regelui Ferdinand spre a-și da învoirea la introducerea lor. Ele arată chipuri frumoase din luptele viteze ale armatei românești.

— **18 mii copii bolnavi în Austria.** Din lipsa cea mare de ale mâncării bieții copii din Austria sunt pe cale a se prăpădi cu toții. Dintre 25 mii copii pe cari i-au vizitat medicii, pe 16 mii i-au aflat greu bolnavi, iar pe 2 mii pierduți și nefericiți pentru vecie. Pe aceștia nu-i mai poate mântui nimenea.

Tot urmări de ale războiului.

— **Târgul de vite al Blajului** obicinuit să se țină la 29 și 30 Iunie, din pricina bozei de gură și de unghi de data aceasta nu s'a putut ține. Primăria comunală a făcut pașii de lipsă, ca târgul să se țină totuși în zilele de 28, 29 și 30 Iulie. Târgul de marfă se va ține acum, la termenul obicinuit.

— **Gărgăuni în capul ocelor dela Budapesta.** Un prieten al vostru din *Ibașfalău* ne spune, că la Direcțiunea Liceului de stat din acel oraș a sosit zilele trecute o tipăritură oficială din Budapesta, dela ministerul unguresc al școlilor, adresată Liceului, ca în vremea când Budapesta poruncește în părțile acestea. Se vede, că domniile din acel minister nici până astăzi nu s'au mântuit de gărgăuni, ci tot mai trimit porunci spre părțile noastre. Tipăritura poartă datul de 20 Maiu. Ne mirăm de censura poștei, cum mai îngăduie strecurarea poruncilor uogurești în România mare...

În vremea din urmă s'a vorbit mult despre retragerea coroanelor și înlocuirea lor cu lei. Nu-i vorba ar fi și vremea să scăpăm odată de sdrențaria de hârtii de până acum, cu cari nu te știai nici cu bani, nici fără, ci cumu-i mai rău: astăzi credeai că ai ceva, ca mâne te trezea-i pilug...

Coroanele au făcut vâlvă mai mare mai ales de când a început să se ceară plata trenului în lei, iar dacă nu aveai lei, trebuia să numeri câte 3 cor. 30 fieri de fiecare leu. Așa, că deodată ne-am trezit cu coroanele scăzute chiar din partea statului care ține Căile Ferate. Din această împrejurare s'au scornit fel de fel de vesti: ba că, la schimbul cu lei, statul nu va da decât 1 leu pe 4 coroane, ba pe 5, ba pe 3... S'au ținut în treaba aceasta și o mulțime de adunări în multe orașe, cerându-se acolo schimbul de 1 la 1, adică coroana și leul.

Se înțelege, că vestile despre schimb răscolesc valuri mari în toate părțile, căci oamenii au azi mulți bani puși grămadă și se gâdesc, că schimbul le poate scădea tare averea. So

— **Holeră pe malul Mării negre.** Din București vine vestea, că pe malul Mării negre, în părțile de către Rusia și Turcia s'au ivit îmbolnăviri de holeră. S'a închis numai decât granița în spre părțile acelea.

— **Desgroparea uoigășilor lui Francisc Ferdinand.** Sârbii au hotărât să desgroape pe toți ucigașii fostului moștenitor de tron Francisc Ferdinand și să-i îngroape într'o groapă comună pe locul, unde s'a întâmplat omorul.

— **Nici cerșitorii nu mai pot trăi în lumea de azi.** În Franța de-o vreme încoace, s'au rărit grozav cerșitorii. Nu mai vezi pe la colțul ulițelor, ori pe la biserici, sdrendențele soioase și mâinile încârligăte ale pomanașilor. Și-au părăsit locurile vechi și s'au apucat și ei de căștiguri... Adică au băgat de seamă, că nu mai e rost de trai în scumpetea cea mare de azi cu celea câteva hârtii sfârțigate, pe cari le pot stoarce dela trecători cu milogeli. De aceea s'au apucat de

turbură mai ales orășenii, că ei trebuie să adune hârtiile. Sâtenii bagă banii în vite și bine fas.

Când se începe schimbul?

Dela București vine vestea, că schimbul va începe să se facă chiar în cursul lunii Iulie. Până acum nu se putea, fiindcă nu erau destul lei tipăriți și nu sosise încă scasă dela Paris nici ministrul finanțelor d. Titulescu.

Lei sunt acum destul precum scriu gazetele din București. Și a sosit acasă și d. Titulescu. Așadar nu mai este nici o pied-că pentru retragerea coroanelor dela noi și a rublelor din Basarabia.

Ziua când se va începe schimbul va fi vestită printr'o publicație a ministerului de finanțe.

Cursul de schimb însă, nu se va publica decât numai în ajunul începerii lucrărilor de schimbare, ca nu cumva să se apuce speculanți de vre-o nouă înșelătorie cu coroanele și cu leii. Cursul de schimb îl va stabili Consiliul (sfatu) miniștrilor chiar numai în seara de dinaintea începerii schimbului. Ca nimenea să nu poată obține ceva până tocmai în dimineața cu sorocul.

lucru: cu brațele. Munca se plătește bine astăzi ori unde. Și au văzut, că e mai bine așa.

Cerșitorii de pe la noi se vede, că sunt mai tari de cap de cât ai francezilor și mai nărăviți. Ei nu se pot desbărâ de obiceiurile părintești. Ci te piscază într'ună: Dă la chilavă ceva, sărutu-ți mâna și picioarele, dă-ți — și-și încârligă cu măiestrie mâna sănătoasă.

O înaintare au făcut însă și ai noștri: din țidulă de două coroane mai la vale nu lasă... Că-i mare scumpetea!

Adevărații oameni lipsiți însă nu trebuie căutați de celea mai multeori printre cerșitorii de meserie.

— **Roadă bogată în Serbia.** Din Belgrad se vestește, că anul acesta va fi roada mirunată în Serbia și că astfel țara se vede scăpată din în curațură.

— **Plângerile împotriva neguțătorilor și a slujbașilor statului,** cari ne fac vre-o nedreptate avem să le înșeptăm la „Biroul de reclamațiuni al serviciului

de control din regiunea IX. în Brașov», toți aceia cari locuim în județele Brașov, Trei-Scaune, Ciuc, Mureș-Turda, Târnava-Mare, Târnava-mică, Odorheiu și Făgăraș

Plângerile trebuie făcute în scris și iscălite de cel puțin trei oameni.

— **Câți oameni a pierdut Franța în războiul cel mare.** După socoșila ministrului de războiu francez în groaznicul războiu din urmă singură Franța a pierdut un milion 358 mii 872 soldați, între aceștia 361 mii 854 sunt dispăruți, adică li s'a pierdut urma fără de a ști când și unde au murit.

— **Americeanii în fața alegerilor.** În Statele Unite din America se va face în curând alegerea noului Președinte al țării. Se înțelege, că nici americanii nu sunt mai potoliți decât alte popoare din prilejul alegerilor. Se făgăduiește o luptă strânică. Wilson, președintele de azi, e cam deochiat, încât a fost făcut chiar și nebun. Se dă ca sigură reușita unui anumit *Harding*, candidatul republicanilor.

— **735 hoți prinși în stațiile din Franța.** Nu numai la noi, ci și în alte părți sunt hoți mulți. Deosebirea e ca pe acolo li și prind mai ușor. O Ionie franțuzească aduce știrea, că dela 1 Ianuarie încoace au fost prinși cu musca pe căciulă nu mai puțin de 735 de hoți pe la garile din Franța, dar numai pe linia Paris—Lyon—Marea Mediterană.

Poșta Redacției.

— **Curatorul din Lunca.** — Din lipsă de loc nu putem publica lista întreagă despre darurile pentru biserica dela DV., ci numai sumele. De altfel vă rugăm să cetiți în „Unirea Poporului” nr. 25, ce scriem despre mulțămitele publice.

Redactor responsabil:
IULIU MAIOR.

Număr cenzurat de: S. Nestor.

Unicul artist român de motive naționale

sculptorul în lemn

CIRIL G. MORARIU

execută tot felul de garnituri: dormitoare, prânzitoare, etc. cu motive naționale, casete, garnituri de fumat, bastoane cu motive: :: tive, articlii de lux :: Locuința: Leș. p. u. Ilva mică. (5) 2-3. (Jud. Bistrița-Năsăud.)